

i co do druhého pozastaveného výroku vyhověti, napadený rozsudek v celém rozsahu zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 3901.

Prohlášení obžalobcov, že ustupuje od obžaloby, pokud jde o právní označení skutku v obžalobu daného (jen v určitém směru) nemůže mít procesní účinek § 259 čís. 2 tr. ř. I podle § 259 čís. 2 tr. ř. lze zprostiti jen pro čin v obžalobě obžalovanému za vinu kladený, nikoliv pro některou jeho právní kvalifikaci.

Na jednou založené příslušnosti soudu se nic nemění ani změnou právní kvalifikace zažalovaného činu.

(Rozh. ze dne 14. června 1930, Zm II 347/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 9. září 1929, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečiny podle §§ 27, 28 a 29 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl. Tím pozbylo platnosti i usnesení krajského soudu trestního v Brně ze dne 9. září 1929, jímž bylo trestní řízení pro přestupky podle §§ 25 a 26 zákona proti nekalé soutěži z projednávané trestní věci podle § 57 tr. ř. vyloučeno k samostatnému projednání a věc postoupena okresnímu soudu trestnímu v Brně k příslušnému jednání, a proto byla stížnost soukromého obžalobce do tohoto usnesení odkázána na hořejší rozhodnutí.

Důvody:

Soukromý žalobce podal u krajského trestního soudu v Brně na obžalovaného soukromou trestní obžalobu, že obžalovaný v prosinci 1928 uveřejnil (dal uveřejniti) v příloze O. h. čís. 22 a 23 časopisu T. r. článek »Plynové masky« a »Malá maska Hasičských závodů« jakož i vyobrazení plynové masky čís. 1.500 s titulem »Velká maska kombinovaná Hasičských závodů 1929« — a že se tím dopustil přestupku podle § 25 a § 26 zákona ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. proti nekalé soutěži a podle §§ 27, 28 a 29 téhož zákona; navrhl dále v obžalovacím spise mimo jiné, by byl obžalovaný uznán vinným přečinem podle §§ 27 a 28 a 29 a přestupkem §§ 25 a 26 uvedeného zákona; na odůvodněnou obžaloby se uvádí, že v prosinci 1928 byl v příloze »O. h.« čís. 22 a 23 časopisu »T. r.«, jehož je obžalovaný redaktorem, článek »Plynové masky« a »Malá maska Hasičských závodů«, jichž technickým ředitelem je obžalovaný, jenž je i pisatelem obou článků; že je ke článkům těm připojeno vyobrazení Plynové masky čís. 1.500 s ti-

tulem »Velká maska kombinovaná Hasičských závodů 1929«; v odůvodnění obžaloby uvádí se dále, že se obžalovaný v těchto člancích a oním vyobrazení dopouští oněch přestupků a přečinů, což se pak blíže dovozuje z jejich obsahu. Při hlavním přelíčení o této obžalobě prohlásil podle protokolu zástupce soukromého účastníka před ukončením průvodního řízení, že upouští od obžaloby, pokud se týče přečinu podle §§ 27, 28 a 29 zákona o nekalé soutěži, trvá na obžalobě, pokud jde o přestupek podle §§ 25 a 26 zákona o nekalé soutěži a navrhuje in eventum, by bylo trestní řízení v tomto směru vyloučeno a postoupeno okresnímu soudu v Brně k příslušnému jednání. Soud nalézací prohlásil pak usnesení, jímž se vzhledem k tomu, že je zapotřebí osobního výsledku obžalovaného, trestní řízení pro přestupky podle §§ 25 a 26 zákona o nekalé soutěži z této trestní věci vylučuje podle § 57 tr. ř. k samostatnému projednání a spisy se postupují okresnímu soudu trestnímu v Brně k příslušnému jednání, a dále rozsudek, jímž byl obžalovaný osvobozen podle § 259 čís. 2 tr. ř. od obžaloby z přečinů podle §§ 27, 28 a 29 zákona o nekalé soutěži, jichž se prý dopustil tím, že v prosinci 1928 uveřejnil (dal uveřejniti) v příloze »O. h. « č. 22 a 23 časopisu »T. r.«, jež vydává Zemská hasičská jednota Moravská v Brně, článek »Plynové masky« a »Malá maska« Hasičských závodů, jakož i vyobrazení plynové masky číslo 1.500 s titulem »Velká maska kombinovaná Hasičských závodů 1929«. Svůj nález odůvodnil krajský soud takto: Protože soukromý obžalobce dříve, než se soud odebral k poradě, upustil od obžaloby pro ony přečiny, byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. z obžaloby zproštěn. Soukromý obžalobce napadá rozsudek zmateční stížností opřenou o důvody zmatečnosti podle čís. 4, 6, 7, 9 a), 9 b), 9 c) § 281 tr. ř. Stížnost je s hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 9 písm. b) oprávněna, an byl výrokem porušen zákon, pokud jde o otázku, zda tu jsou okolnosti, pro které skutek nemůže býti stihán, a to v ustanovení § 259 čís. 2 tr. ř. Neboť: Obžalovací spis ve shodě s předpisem § 207 čís. 1 tr. ř. uvedl trestný čin, kladený obžalobcem obžalovanému za vinu; činem tím bylo podle dispoitivní části obžaloby a podle jejího odůvodnění uveřejnění zmíněných článků s určitým obsahem a s blíže označeným vyobrazením. To je skutkový podklad obžaloby. Jen kdyby byl soukromý obžalobce prohlásil, že netrvá na obžalovacím návrhu, by tento skutkový podklad obžaloby byl posouzen co do své trestněprávní povahy a aby z toho byly vyvoděny zákonné důsledky, byl by směl soud nalézací předpokládati, že soukromý obžalobce ustoupil od obžaloby. Prohlášení obžalobcovo, že ustupuje od obžaloby, pokud jde o právní označení skutku v obžalobu daného, a to dokonce jen v určitém směru, nemůže mít procesní účinek, který s prohlášením obžalobcovým spojil nalézací soud, mylně užívaje § 259 čís. 2 tr. ř. Šloť sice podle právního pojetí činu obžalovaného v obžalovacím spise o souběh několika trestných skutkových podstat (dvou přestupkových a tří přečinových), ale vesměs na témže skutkovém podkladě, tedy o souběh jednočinný (ideální), nikoli o pluralitu zažalovaných činů, právně podřadovaných pod různé zákonné zákazy. Ustoupil-li tedy soukromý obžalobce částečně

od právního základu obžaloby (§ 207 čís. 3 tr. ř.), neustoupil tím od obžaloby a nalézací soud nemohl bez porušení zákona zprostiti obžalovaného z obžaloby ani výrokem tak upraveným, že se obžalovaný zprošťuje z obžaloby z přečinů podle §§ 27, 28 a 29 zákona o nekalé soutěži. Neboť zprostiti (a to i podle čís. 2 § 259 tr. ř.) lze obžalovaného z obžaloby jen pro čin jemu v obžalobě za vinu kladený, nikoli pro některou jeho právní kvalifikaci (srov. Storch II. str. 337—338, sb. tr. čís. 1876, 2714); jak nesprávný je postup nalézacího soudu, patrně nejlépe z toho, že byl rozsudek sám nucen uvést ve zprošťujícím nálezu i čin obžalobní, takže by byl, kdyby jeho výrok zůstal v právní moci, znemožnil jím další stíhání obžalovaného pro týž čin ve směrech přestupků podle §§ 25, 26 zákona o nekalé soutěži, na němž přece soukromý obžalobce výslovně setrval. Pro shledanou zmatečnost rozsudku z důvodu čís. 9 písm. b) § 281 tr. ř. bylo rozsudek ve smyslu § 288 čís. 3 tr. ř. zrušiti a naříditi další projednání a po případě rozhodnutí věci. Za tím účelem byla věc vrácena sborovému soudu první stolice, ježto se na jednou založené příslušnosti tohoto soudu nezměnilo nic ani změnou právní kvalifikace zažalovaného činu soukromým obžalobcem. Tímto rozhodnutím o zmatečnosti stížnosti soukromého obžalobce pozbylo platnosti i usnesení krajského soudu trestního v Brně ze dne 9. září 1929, jímž bylo trestní řízení pro přestupky podle §§ 25 a 26 zákona proti nekalé soutěži z projednávání trestní věci podle § 57 tr. ř. vyloučeno k samostatnému projednání a věc postoupena okresnímu soudu trestnímu v Brně k příslušnému jednání, a stížnost soukromého obžalobce do tohoto usnesení byla proto odkázána na hořejší rozhodnutí.

Čís. 3902.

Jsou-li tu podmínky § 47 zbroj. pat., by nebylo vysloveno propadnutí zbraně, lze uznati jen na náhradní trest peněžitý, nikoliv určití za náhradní trest jen trest na svobodě (§ 281 čís. 11 tr. ř.); onen náhradní trest peněžitý lze sice za podmínek § 260 a) tr. zák. zaměnití v trest na svobodě, nikoliv však jen vězením, nýbrž tímž druhem jako hlavní trest na svobodě (§ 8 odst. 2, § 19 čís. 2 zák. čís. 31/1929 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 21. června 1930, Zm II 109/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečnosti stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 18. února 1930, pokud jím byl obžalovanému, jenž byl uznán vinným zločinem krádeže a veřejného násilí podle §§ 171, 173, 174 II c), a 99 tr. zák. a přestupky podle §§ 431, 320 c) tr. zák. a §§ 32, 36 zbroj. pat. uložen vedle trestu těžkého a zostřeného žaláře tří a půl roku též trest vězení deseti dnů, zrušil výrok rozsudku o trestu, pokud jím byl obžalovanému vedle trestu těžkého žaláře tří a půl roku vyměřeno podle § 100 tr. zák. vzhledem k §§ 34 a 35 tr. zák. uložen podle § 47 zbroj. pat. zvláštní trest vězení v trvání deseti dnů, a uznal